



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Christiana Ancilla Ibera. 15. Decembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

omnes primus meritò laudatur. Nam cum pater exigui lucelli spe, quam rex Saracenus ostentabat, inductus, à Christo ad Mahometis partes malum pedem tulisset, repressit suum DACHATIUS, rectè sic à parente degener. Post ubi mortem infelicem sed debitam sceleri tanto pater optavit, DEI ductu & matris optimæ, Jerosolymas abiit, tinctusque Christianis undis in D. Sabæ cœnobio, ingentibus, quæ postea edidit, præliis egregius sui victor prælusit. Tum denique & cæli ope & suâ virtute satis armatus in patriam excurrit, & cum matri copias junxisset, post multas pugnas fratres omnes dare manus victas Christo coëgit. Unum tantum excipe, qui fide non germanâ, sed Punicâ sanè, DACHATII nomen ad Prætorem detulit. Hic victum ad Tribunal misit. Sed neque fratris perfidia, neque carnificum tormenta tantum potuerunt, ut non vinceret DACHATIUS. Victor igitur caput gladio submisit tot civicis coronis condecorandum, quot patriæ cælesti cives fratres servavit. *Ex Menais.*

Nihil est quod anima possit equiparari, ne universus quidem mundus. Itaque si immensas pecunias pauperibus eroges, plus tamen effeceris, si unam converteris animam. S. Joan. Chrysoft. super Psal. 48.

S. CHRISTIANA ANCILLA IBERA.

15. Decembris.

HUJUS quoque nomen nescimus. credo, quia virtus supra cælos hoc evexit. Illud satis constat, vixisse, cum rerum Constantinus potiretur, & Iberis servitutem serviisse; ceterum præter conditionem servile nihil habuisse, quin ab hac SERVA Iberos pileum libertatis Christianæ accepisse.

piſſe. Res ſic geſta memoratur. Filium Ibericæ matronæ gravi morbo afflictũ precibus ad DEVM ſuis valetudini reſtituerat, cum ejus facti rumor ad aures reginæ gentis perlatus eſt, tunc itidem graviter fortè è morbo decumbentis. Ergo, cum in ſpem valetudinis & ipſa veniſſet, deportari ſervulorum manibus ad Divam noſtram voluit. Ibi in lectulo ſervili collocata ſanitatẽ exemplò & vires recepit, quas fruſtra in regiis ſtragulis ſuſpiraverat. Ut verò grata Numini foret, autor eſſe conjugì regi cœpit, ut Chriſto ſe dederet, cui morbi & mors ipſa jam parèrent. Ille moris moras necebat, dum inter venandum iratos & cælos, & ventos expertus, & in ultimum vitæ periculum devolutus, opem Chriſti præſentẽ ipſe etiam ſenſit. Tum verò templum Deo poſuit, in quo Diva hæc columnam, cum viribus nullis poſſet, precibus erexit, ſuſpenſamque in aère tam diu ſervavit, dum ſpectantibus omnibus ſuoſte motu in locum ſuum deſidèret. Atque in hoc templo primas Chriſto Iberi aras, pectora ſua devoverunt. Gere caſtum cor, & templum Salomonæo præſtantius erexiſti. *Ex Socrate & Theodor.*

Quemadmodum febricitantes appetitum & robur amittunt: ſic qui principum aulas frequentant, mentem & bonos mores perdere ſolent, niſi frequenter animo repetant hoc dictum, NOSCE TEIPſVM. Anton. Monach. ſerm. 59. ſententiarum.

SSS. ANANIAS, AZARIAS, MISÆL.

16. Decembris.

A Page vetus Roma cum foculo ſuo Scævola matuum! In fornacem hanc oculos mitte, & ſuperari à pueris Hebræis viros tuos ſpecta. Tres